

bygning. Sagen var fremme i Fjor, men Udvalget fandt da ikke Grund til at henvise Andragendet, idet Sagen var daarligt forberedt. Bygningen er her anslaaet til 70,000 Kr., hvoraf Bestyrelsen antager at kunne tilvejebringe Halvdelen. Naar vi i Aar foreslaa at henvise Sagen til Ministerens Undersøgelse, er det bl. a. for at faa undersøgt, om Foreningen har Midlerne til sin Raadighed, og om Betingelserne for et Museum i øvrigt ere til Stede i Vejen. Ligesom vi for et Par Aar siden støttede Opførelsen af en Museumsbygning i Herning, mene vi, at der i Vejen er Forhold, der berettiger til der at opføre et Museum.

I 2den Afdeling have vi foreslaaet at henvise to Andragender til Ministeren. Der er først Andragende Nr. 67 fra Statskolenes Lærerforening om Ordningen af forskellige Forhold, deriblandt Lønningsforholdene ved Statens højere Almenskoler. Der klages i Andragendet over, at Time-lærernes Løn ikke staar i passende Forhold til Adjunkternes, som den nu er efter Loven af 8. Maj 1908. Timelærerne ere blevne staaende paa den tidligere Løn af 1,728 Kr., medens Adjunkterne ere rykkede op til 2,400 Kr. Naar Timelærerne saa forfremmes til Adjunker, bliver, siges der, det Tillæg, de faa paa een Gang, for stort, de bør have noget mere som Time-lærere, saa at de mere nærme sig Adjunkternes Løn. Det hævdes desuden, at Time-lærerne egentlig ere overflødige. Stillingen er nærmest ordnet, som den er, for at man kan se, om Timelærerne ere skikkede til at rykke op til at blive faste Lærere, men da det kun er prøvede Lærere, der antages, mener man, der ikke er nogen Grund til at opretholde Timelærerinstitutionen. Der klages ogsaa over, at Time-lærerne have ringe Udsigt til Avancement, hvilket man søger at bevise ved en Op-gørelse. Da Andragendet er trykt i sin Helhed, kunne ærede Medlemmer se, hvor megen Begrundelse der er deri. Der klages ogsaa over, at de nye Overlærere faa adskillige Fordele fremfor de ældre, hvad man ogsaa søger at bevise ved Eksempler. Udvalget har været enig om at foreslaa, at Andragendet henvises til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse. Det kan godt

være, at der er Ulemper ved Lovens Gen-nemførelse, og disse kunne saa rettes.

Andragende Nr. 100 er fra Lærer F. Hansen i Skelstrup ved Maribo, der søger om Dækning af Udgifter ved Arbejdet for en Omordning af visse Kirkegaardsforhold paa Landet. Han har i nogle Aar arbejdet herpaa, og det paastaas, at der adskillige Steder er store Ulemper med Hensyn til Begravelserne. Man har ikke Rede paa, hvor Ligene nedlægges, Graven gror til i Løbet af kort Tid, og det kan saa risikeres, at den bliver gravet op igen til et nyt Lig. Lærer Hansen er nu begyndt paa at udarbejde et Kirkegaardsreglement. Han har brugt en Del Penge til Kortlægning og Rejser, og da Sagen sikkert har Betydning, foreslaar Udvalget, at Andragendet bliver henvist, for at han kan faa en Understøttelse en Gang for alle.

Jeg synes for øvrigt, det er mærkeligt, at dette Forhold ikke er ordnet ens hele Landet over. For vistnok over 20 Aar siden fik vi oppe i den Egn, hvor jeg er fra, Meddelelse om, at der skulde være Kort over, Regler for og Nummerpæle ved Gravstederne paa Kirkegaardene. Det var en Instruks fra Kultusministeriet. Grav-protokollen bliver nu hvert Aar forelagt for Synet, det ser efter paa Kirkegården, om Nummerpælene ere i Orden, for at man kan se, hvor Ligene ere lagte i de sidste 20 Aar, og det skriver saa en Bemærkning om, at alt er i Orden, hvis det er saa. Jeg troede, at det skete over hele Landet, men maaske have Tiendejerne ikke efterkommet Instruksen alle Steder.

Den Mand, der her er Tale om, fortjener sikkert en Understøttelse for sit Arbejde, og Udvalget har derfor foreslaaet, at Andragendet bevilges. Med disse Ord skal jeg anbefale de 3 Andragender.

H. Rasmussen: Under Betænkningens Nr. 65 findes der et Andragende fra „Sløjdforeningen af 1902“ om et aarligt Tilskud af Statskassen. Jeg har ved tidligere Lejligheder fra denne Plads tilladt mig at gøre mig til Talsmand for, at denne Forening, der gennem Aarene har arbejdet udmærket, maatte faa sit Ønske opfyldt. Denne Forening arbejder særlig for Udbredelsen af en bestemt Art af Sløjd, som